

ζάφτι

ζάφτι κ. **ζάπι, το**, ουσ. [<τουρκ. zapt <αραβ. zabt], ακούγεται μόνο στη φρ. *τον κάνω ζάφτι*, επιβάλλομαι, δαμάζω, τιθασεύω κάποιον και, κατ' επέκταση, τον νικώ: «μόνο εσύ μπορείς να τον κάνεις ζάφτι αυτόν τον άνθρωπο». (Λαϊκό τραγούδι: *κάμα δίκοπη π' αστράφτει η ματιά του και μ' ανάφτει. Χίλιοι δεν **τον κάνουν ζάφτι**. Πώς τον αγαπώ!*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας